

Η ΜΗΤΡΑ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Δημοσιεύθηκε από kris - 09/07/2011 17:38

Η "ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ" ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΛΑ ΚΡΑΤΕΙ ΚΑΙ ΟΔΗΓΕΙ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΣΤΗΝ ΧΡΕΩΚΟΠΟΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ.

Der Spiegel : Οι τρεις οικογένειες που κατέστρεψαν την Ελλάδα PDF Print E-mail

Written by Administrator

Wednesday, 06 July 2011 00:40

Το περιοδικό Der Spiegel περιγράφει τη δραματική κατάσταση στην Ελλάδα, όπως διαμορφώνεται μετά την εφαρμογή του Μνημονίου και με μια φράση δύο λέξεων δείχνει και την αιτία που η χώρα έφτασε ως εδώ. Ο τίτλος του άρθρου είναι «Φεουδαρχικοί δημοκράτες» και ο υπότιτλος «Με την απόφαση της Αθήνας για το πρόγραμμα λιτότητας τα κράτη της Ευρωζώνης κέρδισαν χρόνο. Αλλά έτσι οι Έλληνες δύσκολα θα καταφέρουν να σταθούν στα πόδια τους: Τρεις οικογένειες κατέστρεψαν τη χώρα»

Ποιες είναι αυτές οι οικογένειες; Ευκολο...Παπανδρέου, Καραμανλή και Μητσοτάκη. Ήταν σύμφωνα με το περιοδικό ο πυρήνας μιας ελίτ που δημιούργησε την πελατειακή οικονομία. Αυτή η πελατειακή οικονομία πέταξε εκατομμύρια, που το κράτος δεν τα είχε. Οι κεφαλές της δυναστείας ευνοούσαν φίλους και οικογένεια με δανεική ευημερία. Διόγκωσαν την κρατική μηχανή, για να μπει καθένας με τη σειρά σε δημόσιες θέσεις και δημιούργησαν ένα γραφειοκρατικό τέρας». Το Der Spiegel γράφει ότι τα κόμματα δούλευαν περισσότερο για τα ρουσφέτια, παρά για την πολιτική. Και όποιος μπορούσε να χαρίζει δημόσιο χρήμα εξαγόραζε φίλους και ψηφοφόρους. Αυτοί, χρωστούσαν κάτι στο κόμμα και συγχρόνως και στην οικογένεια που τους εξουσίαζε.

Με αυτό τον τρόπο δημιουργήθηκε η φεουδαρχική δημοκρατία της Ελλάδας, γράφει το περιοδικό και είναι ίσως η πιο επιτυχημένη περιγραφή του πολιτικού συστήματος που μας κυβέρνησε πριν τη μεταπολίτευση αλλά και μεταπολιτευτικά. Οι γενιές έρχονται και παρέρχονται αλλά τα ονόματα παραμένουν τα ίδια, σημειώνει το γερμανικό περιοδικό. Παπανδρέου και Καραμανλής, Καραμανλής και Παπανδρέου, και ενδιάμεσως ο Μητσοτάκης. Σε καμιά ευρωπαϊκή δημοκρατία, τονίζει το Der Spiegel δεν ξανάγινε κάτι τέτοιο.

Έτσι έμαθε ο λαός να ζει πάνω από τις δυνατότητες του σε μια φτωχή χώρα. Και το κράτος είναι η πηγή, από όπου όλοι θέλουν να πιούν νερό. Και επειδή τα κόμματα λεηλάτησαν το κράτος, όρμησε και ο λαός να πάρει ό,τι μπορούσε. Οι πλούσιοι δεν κατέβαλαν φόρους εκατομμυρίων ευρώ, οι φτωχοί επιβίωσαν με μαύρη εργασία και οι δημόσιοι υπάλληλοι δωροδοκήθηκαν.

Έφτασε λοιπόν η ώρα, ένας ακόμη Παπανδρέου, να προσπαθεί να συμμαζέψει όσα έκανε ο πατέρας του, που όταν κυβερνούσε, ο κόσμος έβγαινε στη σύνταξη και δεν ήταν υποχρεωμένος να δουλεύει πολύ. Ξέρει πάντως τι πάει στραβά δεκαετίες τώρα. Ο παππούς του, Γεώργιος και αυτός, ίδρυσε την πολιτική δυναστεία ως Υπουργός και τελικά πρωθυπουργός. Μετά τη χούντα ο Ανδρέας Παπανδρέου, ίδρυσε το ΠΑΣΟΚ και στη δεκαετία του 80 εξυπηρέτησε την πελατεία του τόσο απροκάλυπτα που το δημόσιο χθες εκτινάχθηκε.

Το περιοδικό αναφερόμενο στους Έλληνες συντηρητικούς, αναφέρεται σε «κλίκα» περισσότερο παρά σε οικογένεια. «Κλίκα» που εναλλασσόταν στην εξουσία με την οικογένεια Παπανδρέου. Ο γέρος Κωνσταντίνος Καραμανλής κυβέρνησε πολλές φορές πριν αναλάβει την εξουσία ο ανιψιός του Κώστας. Μερικές φορές υπήρχε και λίγος χώρος στην κομματική ηγεσία για την οικογένεια

Μητσοτάκη: Ο Μητσοτάκης, Κωνσταντίνος και αυτός, υπήρξε επίσης πρωθυπουργός και κυρίως για δυο δεκαετίες ο ισχυρός άνδρας της ΝΔ. Το 2004 ο Καραμανλής ο νεώτερος υποσχέθηκε κατά την προεκλογική περίοδο να μεταρρυθμίσει τη χώρα. Όταν όμως ανέλαβε, πύκνωσαν τα σκάνδαλα, υπήρξαν συμφωνίες δισεκατομμυρίων για ακίνητα, ενώ σπαταλήθηκαν χρήματα των ασφαλιστικών ταμείων. Οι άνθρωποι του παραποίησαν τα στοιχεία που δήλωναν στην ΕΕ και λίγο πριν αποχωρήσουν δημιούργησαν στα γρήγορα μερικές χιλιάδες νέους δημοσίους υπαλλήλους : συγγενείς και κομματικούς φίλους. Στο τέλος οι συντηρητικοί διπλασίασαν το δημόσιο έλλειμμα. Γίνεται ακόμη αναφορά στη μάχη Ντόρας-Σαμαρά για την προεδρία της ΝΔ, μια μάχη στην οποία επικράτησε ο πλούσιος γόνος της ανώτερης τάξης σαν τον Παπανδρέου – ο οποίος είναι τώρα ο αντίπαλος του πρωθυπουργού, ένας σκληρός αντίπαλος, που παίζει με τα παλιά κόλπα.

Ο Παπανδρέου, γράφει το περιοδικό, θεωρείται από τους οικονομικούς πολιτικούς της ΕΕ ευτυχής περίπτωση: Προσπαθεί να κάνει οικονομία, αλλά ο Σαμαράς υπόσχετα στους ψηφοφόρους να μειώσει τους φόρους και να διαπραγματευτεί σκληρά με την ΕΕ για τα μέτρα λιτότητας. Στη συνέχεια το Der Spiegel αναφέρεται στις απώλειες του ΠΑΣΟΚ στις δημοσκοπήσεις, στα σκληρά μέτρα και στην πρόταση για συγκυβέρνηση που δεν ευοδώθηκε. Για τον καθηγητή Οικονομίας Γιάννη Βαρουφάκη που μιλάει στο περιοδικό «Είτε μόνο υπό τον Παπανδρέου είτε και υπό τους δύο μαζί, αν το κράτος εφαρμόζει λιτότητα, αυτό μπορεί να αποβεί επικίνδυνο επειδή πιθανότατα θα στραγγαλίσει την οικονομία: «Είναι σαν τη γάτα που κυνηγάει την ουρά της».

Δεν διαφέρει πολύ η άποψη του, από αυτή του Kenneth Rogoff, πρώην επικεφαλής οικονομολόγος του ΔΝΤ, προειδοποιεί: «Αν συνεχίσουν μόνο με το πρόγραμμα λιτότητας, θα εγκλωβιστούν σε μίνι ανάπτυξη ή ύφεση για όσο μπορεί να προβλέψει κανείς. Και στο τέλος παρ' όλα αυτά θα χρεοκοπήσουν».

Ο καθηγητής Οικονομικών του Πανεπιστημίου Αθηνών Γεώργιος Αργίτης μιλά περιφρονητικά για την «κυρίαρχη τάξη πολιτικής και κεφαλαίου που λυμαινεται τη χώρα» και δημιούργησε όλη αυτή την κατάσταση. Και ο δημοφιλής συγγραφέας Πέτρος Μάρκαρης περιγελά τη «σαθρή κρατική μηχανή», οι εκπρόσωποι της οποίας «για ένα μόνο πράγμα ενδιαφέρονται: να διατηρήσουν τα προνόμιά τους και για όλα τα άλλα δεν τους καίγεται καρφί».

Εννοεί για παράδειγμα εκείνους τους υπαλλήλους της Βουλής, που συνεχίζουν να παίρνουν 14 μισθούς το χρόνο συν 2 επιπλέον. Εννοεί τους τεμπέληδες της εύφορης κοιλάδας του Δημοσίου, όπου οι πολιτικοί φροντίζουν αυτούς που τους βοηθούν, οι πατεράδες τα μέλη της οικογένειάς τους και οι διευθυντές των Υπηρεσιών τους ευνοούμενους τους.

Μετά τις κυβερνητικές αλλαγές, τοποθετούνταν κάθε φορά χιλιάδες δημόσιοι υπάλληλοι και απλοί υπάλληλοι, χωρίς οι προηγούμενοι να φεύγουν. Κανένας δεν έπαιρνε πρωτοβουλία όσο παρέμεναν αρκετά μεγάλες οι δικές του προοπτικές για επαγγελματική αποκατάσταση. Στο μεταξύ όμως ο λαός περιφρονεί όλη την 'κάστα': 71% των Ελλήνων δήλωσαν το Μάιο ότι δεν εμπιστεύονται την κυβέρνηση. Εξίσου λίγο εμπιστεύεται την αξιωματική αντιπολίτευση το 76%.

=====